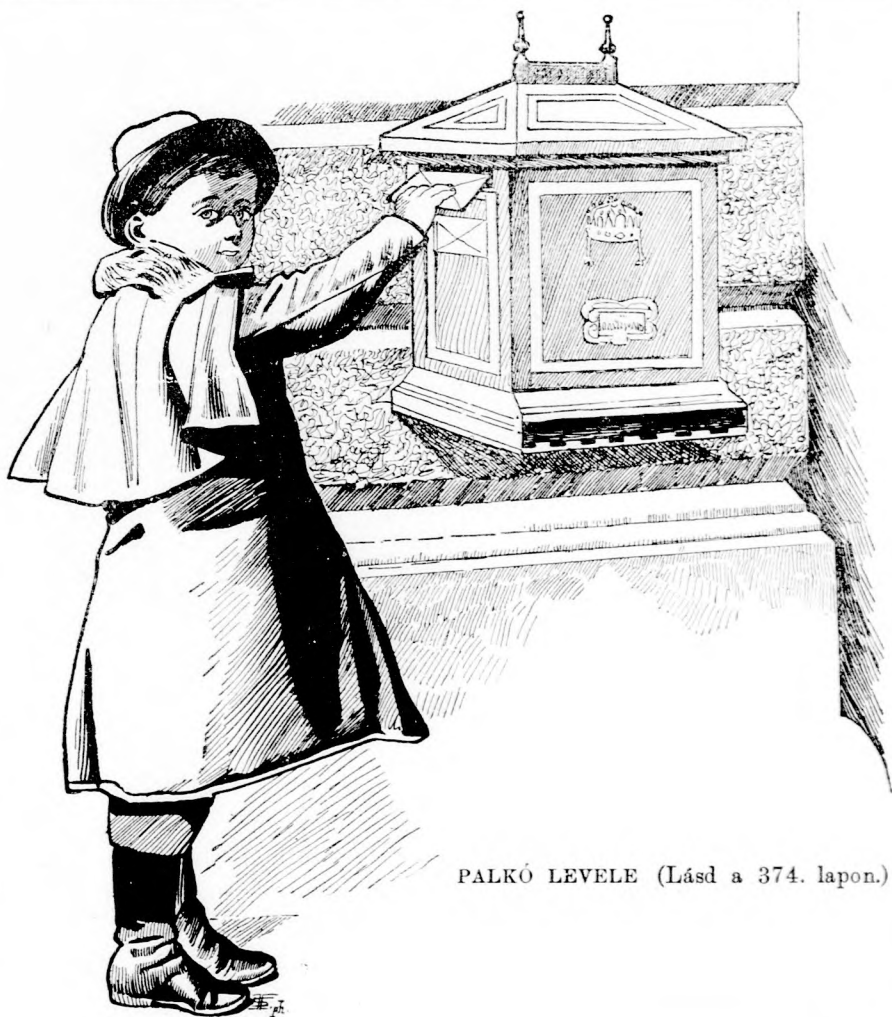

KIS LAP

Szerkeszti Forgó bácsi.

PALKÓ LEVELE (Lásd a 374. lapon.)

A TRANSZVÁLI KIVÁNDORLÓK.

— Regényes rajz a búrok életéből. —

(Számos képpel.)

Irta Mayne-Reid. Francziából fordította Hegedüs Pál.

(Folytatás.)

AZ ADDIG tétlenül heverő és nagyrészt alvó krokodilok rövid lábaikra áltak és a víz felé iparkodtak oly sebesen mászva, hogy ily nehéz testü állatokról nem lehetné az ember.

Az ismeretlen ellenség elől ösztönük arra sarkalta őket, hogy a tóba meneküljenek. A vee-burok legalább ezt gondolták, mikor azt látták, hogy a krokodilok egyszerre mozdulnak meg.

Mennyire izgatottak lettek, mikor azt vették észre, hogy a menekülés helyett a krokodilok a tutajokat akarják megtámadni.

Miután a víz alá buktak, hamarost fölbuktak megint a víz színére és fenyegetően a tutajok felé usztak. Szájukat szörnyű zajjal tátogatták; nyíttak a türelmetlenségtől, hogy prédájukat elérjék és izmos farkukkal csapkodták a vizet, mely csak úgy habzott.

A három tutaj utasai egyszerre kiabálva figyelmeztették a *vizi-lovasokat* a veszedelemre, mely őket fenyegette. A hajó körül fürdő tengerészek sohasem rohantak úgy a földéltre, az őrnök »Czápa!« kiáltására.

A vee-burok pedig fegyvereikhez kaptak és megvizsgálták a gyutaesokat.

Ez a váratlan támadás megijesztette őket. Még a legbátrabbak is megrettentek egy pillanatra. A vee-burok sohasem találkoztak krokodillal, mely ember láttára futásnak ne eredt volna.

— Siessetek! Siessetek! kiáltották a tutajokról a megkésített lovasok felé.

Sajnos, nem minden ember menekülhetett meg. A dühös állatok két kaffert megragadtak és anélkül hogy segítséget nyújthattak volna nekik, társaik szeme láttára megölték őket.

Mindazok, akik puskával bánni tudtak, iszonyu tüzeléssel boszulták meg a két hü szolgát. Egymásután sütötték fegyvereiket a krokodilokra (Lásd a képet a 371. lapon.) és ez a tüzelés csaknem szünet nélkül folyt, mert az asszonyok a gyermekek bátorságba helyezése után kijöttek a sátrak alól, a fegyvereket a szükséghez képest újra megtöltötték és a férfiak lábaihoz tették. A lövöldözés addig tartott, míg a tutajokat füst nem vette körül és a víz vörös nem lett a vértől.

A krokodilok, melyek eleinte nem féltek, végre is belátták támadásuk sikertelenségét és sebesültjeiket a víz színén hagyták; ezek halálos kínlődásukban a tóba merültek, hogy többé föl se bukkanjanak.

Az evezősök nagy erővel láttak hozzá a dalladzáshoz, mialatt a vee-burok olykor-olykor lőttek még egy-kettőt, hogy a krokodilok visszatérését megakadályozzák.

Midőn a tutajok a tó tulsó szélére értek, megtalálták a krokodilok nagy-gyűlésének a magyarázatát.

A folyó megint nem folyt és a földben vészett el.

XVIII. A Karl-kop.

A folyó másodszer tünt el a homokban: de az utasok helyzete most rosszabb volt, mint első ízben, mert az elküldött kutatók visszatérésük után kijelentették, hogy a csatorna körülbelül tizennyolcz-husz kilométernyire száraz. Ez az első *omarambánál* kétszer hosszabb volt.

A folyó-víz távolsága volt az oka annak, hogy annyi krokodil gyülekezett a tó partjára. A szárazság e kis területre szorította a folyó hosszában harmincz kilométernyire

lakó krokodilokat. Egymás mellett úgy

nyüzsögtek, mint békák a tóban. Miután minden halat, a tó vizébe zárt minden élő-lényt fölfaltak, a krokodilok éhezni kezdtek. Talán egymást falták volna föl, ám bár a közmondás azt tartja, hogy az ártalmas lények nem eszik meg egymást. Csak az volt bizonyos, hogy két-ségbeesett támadásuknak az éhség volt az oka.

A vee-bürok a szörnyetegek támadásától megszabadulva nemsokára el

is felejtették és csak utazásuk kellemetlen megszakitására gondoltak.

Mindenki le volt verve és senki jobban, mint a főnök, aki erkölcsileg felelősnek

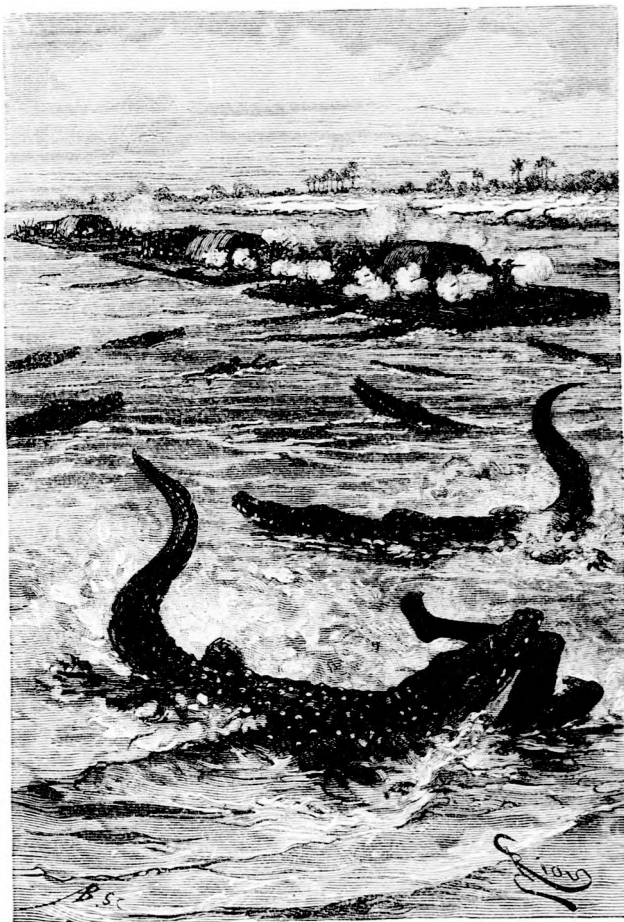
érezte magát minden bajért, mely a gyarmatot érte.

Maga mellé véve tehát Lőrinczet, aki egyre jobban ragaszkodott hozzá, Andrieszt és Lajost: el-

határozta, hogy addig fog-nak gyalogolni, míg meg nem győződnek arról, hogy a folyó hajózható.

A talaj sajátságánál fogva előbb kutathatták át, mint remélték. Ahol a folyó harmadszor jött ki a földből, a talaj agyagos és nem homokos volt, mint följobb. Már pedig földalatti folyó-vizek csak homokos talajban vannak. Ezért tehát azzal az alapos reménységgel foghat-tak a harmadik átszállítás-hoz, hogy ez

lesz az utolsó ilyféle kemény munka. E fölfedezésre a főnök nem néhány óra alatt jutott. Utjáról csak más nap tért vissza.

EGYMÁSUTÁN SÜTÖTTÉK PEGYVEREIKET A KROKODILUSOKRA. (Lásd a 370. lapon.)

Ezek az órák minden kivándorlónak halálos hosszúak voltak. Mindenkin a holnap bizonytalanságának érzése vett erőt és különösen a fiatalokat jobban csüggesztette el, mint a közvetlen, szemmel látható veszedelem. Maga az a tény, hogy semmit se kísérhetnek meg, semmire se vállalkozhatnak, amivel helyzetükön változtathatnának, valóságos kinszenvedés volt rájuk nézve.

E kínos várakozást csupán egy különös eset élénkítette meg.

Este, naplemente volt. Az utasok együtt vacsoráltak a parton. Egyszerre a fák galyainak recsegése ellenség közeledését jelezte. A járásának zajáról ítélve bivaly, orrszarvu vagy viziló, talán elefánt lehetett, mely inni jön a tóhoz.

Csakugyan elefánt, egy *karl-kop*, vagyis egy agyartalan nagy hím-elefánt jött ki nem sokára a sűrüből. Az elefánt egyedül volt, sietve és szinte dühösen lépdelt; bizonyosan valamelyik elefánt-esorda verte ki maga közül, ami arra vallott, hogy veszedelmes állat. A magános elefánt mindig veszedelmes. Gonoszsága közmondásos és általában örültnék tartják.

Szerencsére a bozót a vee-búrokat eltakarta a váratlan látogató elől. A vacsorát a földön költötték el. A vadászok puskáikhoz kaptak és czelózni kezdtek, de Rynwald Klaas erélyesen megtiltotta nekik a lövést.

— Az első lövéssel nem ölhetitek meg az elefántot, mondta nekik; ebben az esetben támadna és megsebesítené a nőket, a gyermekeket és cselédeinket, akik mindnyájan kis területen vannak együtt. És ha megölnétek is egyszerre, ez hasztalan kegyetlenség volna. Az elefántnak nincs

agyara, amiért érdemes volna megölni és ha megölnétek, csak a puskaport és golyót pazarolnátok.

— Ez igaz; hibáztunk. Vadász-vérünk ragadott el, mondá Piet, aki sietett engedelmessé válni Rynwald Klaasnak, hogy a többiek is kövessék a példáját a tisztelet kifejezésében.

— Csak hogy érdekes volna, folytatá az öreg búr, megfigyelnünk, ez a *karl-kop* mit mivel. Ha nem mozdulunk, nem bánt bennünket, mert még az embert legjobban gyűlölőnek is van annyi igazságérzete, hogy nem támad meg senkit, aki nem köt beléje.

Mindnyájan elhallgattak és a nézők oly esöndesek lettek, hogy még a falevél mozgását is meg lehetett volna hallani.

Az elefánt, anélkül hogy halvány sejtelve lett volna arról, hogy közelében emberek vannak, hatalmasan kezdett inni, ami nem egy perczig tartott. Aztán belement a csendes és tükör-sima folyóba és más dologhoz fogott. Az orrmányába vizet szítt, majd fölfujta a levegőbe, hogy mint az eső testére hulljon. Látható megelégedéssel valóságos zuhany-fürdőt vett.

Egyszerre, amint ötödször vagy hatodszor dugta az orrmányát a vízbe, hirtelen kirántotta, fájdalmában elbődült, megfordult és a partra ment.

A nyomában fölkavart vízben a vee-búrok nem láthatták az elefánt hirtelen távozásának az okát. Ugy látszott, hogy a *karl-kop* se, tudta, hogy minő ellenségtől kellett megfutamodnia. Amint a szárazra ért, gondolkodva vizsgálta a folyót; erre apró szemei szikrázni kezdtek; hosszú füleit mintegy annak jeléül, hogy végre eltalálta, megrázta és lassan visszament a vízbe.

Mikor
nyát m

A r
folytatn
de te
Az ok
nak eg
szándél

A ví
koptól
odább
zani
ami ar
lott, h
kodilus
dik, m
sokára
lett. L
negyed
ter hos
tett, a
pet ser
mes c
tette. C
elkapn
fánt

nyát és
neki o
fájdalm
megfej
vizből
nekülé
boszuj

Az
okos
sok vo
széltek
hető;
töne
gát, m

Mikor csaknem derékig állt benne, orrmányát megint a vízbe dugta.

A nézők azt hitték, hogy az elefánt folytatni fogja a megzavart zuhany-fürdőt, de tévedtek.

Az okos állatnak egész más szándéka volt.

A víz a karl-koptól kissé odább hullámszerűen kezdett, ami arra vallott, hogy krokodilus közeledik, mely nem sokára látható lett. Legalább negyedfél méter hosszulehetett, ami csöpöpet sem kellemes ellenfélle tette. Ő akarta elkapni az elefánt orrmányát és okozott neki oly nagy fájdalmat, ami megfejtette a vízből való menekülését és boszuját.

Az elefánt okosságáról sok vonást beszéltek már el; csaknem valamennyi elhihető; de egy sem bizonyítja jobban ösztöne — hogy ne mondjam értelme finomságát, mint az, melynek a vee-bürok voltak

tanui. Kétségtelen, hogy egy sem volt érdekesebb.

A karl-kop az orrmányát félig a vízbe mártotta és víz-szintesen himbálta jobbra-balra

lassan és folytonosan. Ez a mozgás hasonlított a halászokéhoz, mikor a piczékét vizsgálgatják, hogy a halat oda csalogassák.

Ez-uttal a hal falánkabb volt mint okos, mert tüstént belé harapott. A krokodilus óvatosan közeledett a vízben és el akarta kapni az eleven csalétket, de ő került a hálóba, mint az együgyű pisztráng.

A karl-kop diadalmasan lépett ki a partra magasan tartva orrmányával a krokodilust.

véletlenül: a krokodil két fa-ág közé esett, melyek úgy megfogták, mint a szorító-csavar.

A nézőknek nagy kedvük lett volna a

A KARL-KOP DIADALMASAN LÉPETT KI A PARTRA, MAGASAN TARTVA ORRMÁNYÁVAL A KROKODILUST.

nevetéshez, mikor az utálatos állatot a fán vergődni látták. Többen azt erősítették, hogy az elefánt szándékosan, jól kiszámítva választotta ezt a különös helyet arra, hogy áldozatát oda szorítsa.

Bármint történt, az elefánt nagyon meg volt boszulva. A krokodil hasztalan kapadozott a fa-ágak közt. Itt is mult ki, de

nem lassan és fájdalmasan haldokolva, amire engesztelhetetlen ellensége ítélte, hanem Rynwald Klaas golyójától, melyet szánelomból lőtt beléje. Amire a *karl-kop*, nem is sejtve, hogy törökös igazságszolgáltatásának tanui voltak, eltávozott.

(Folytatása következik.)

PALKÓ LEVELE.

(Képpel a czímlapon.)

— *Kinek az a levél, Palkó, kis barátom?
Valami jóban jársz, a szemedből látom.
Csillog a fagyos hó, csikorgó hidegtől,
Csillog a szemed is, de forró könny-csepptől.*

*A könnyet a szembe nehéz bánat hajtja:
Beszélj el a bajod, hadd könnyűtek rajta.
A könny-csepp a szemben nagy örömtől éled:
Mondj el az örömed, hadd örülök véled.*

— *Elmondom, megmondom. Mi tagadás benne,
Hogy ha nem busulnék, nagy örömöm lenne;
Mikulás bácsi járt nálam valamék nap,
Se szeri, se száma a sok ajándéknak.*

*Jaj az az ajándék ... ég az arcom tőle ...
Hány szegény gyermeknek nem jutott belőle!
... Nem tudom mi bajom ... majd megöl a szegény ...
Van egy jó pajtásom künn a város-végen.*

*Tavaly együtt jártam vele iskolába.
Hallom, hogy nem gondolt a Mikulás rája.
Jöjjön el — megírtam — jöjjön el estére,
Az ajándékokból válasszon kedvére.*

— *Palkó, kis barátom, add ide a kezed!
Ki már gyermek-ésszel azon szegyenkezett,
Hogy míg ő böven él, szegény a pajtása:
Ember lesz még abból, akár ki meglássa.*

Székely diák.

AZ ELSŐ HÓ.

(Egy budapesti fiu naplójából.)

ULL a hó, az első hó. A testvérkéim tapsolva, ujjongva szaladnak az ablakhoz s kiáltják: Hó! Hó! Hull a hó!

Nem tudom, mi van velem, én nem tudok örülni az első hónapnak. Elszomorít a gondolat, hogy nem sokára fehér lepedő terül az utcákra, aztán szegény, vékony ruhás emberek kora hajnalban lapátolják a havat, amíg mi édesen aluszunk. Minek is hull itt hó? Alig hull le az égből, (nem hiszem, hogy angyalok hintenek), az utcák szélére toltják, halmokba rakják, aztán lassankint megfeketednek a fehér halmocskák; sár, fekete sír lesz a patyolat pihékből. Istenem, Istenem, hát ez a vége mindennek, ami szép!?

Hiszen, ha én most nagyapóéknál lehetnék! Azon a tágas udvaron, ahol nem ki-

abál ház
Bezzeg é
első hóna
hulljatok
sátok el
Szaladná
a kicsi s
vérkéi. F
szánkózt
ned, te s
szeretném
lották n
hogy ne
lapda se
marha-sz
próbáltat
lapdázni.
hó, ez es
Azt l
hogy Bu
Hajrá, l
ki az ut
Hát csak
játok hól
a házme
házme
medvékn
kerget a
tok, mer
kálni, u
lássa a r
sorsotok
a hó. Ra
is. Hej, l
ket, s l
hol mind
ének is
a hangju
ból s eg
gyurnak

abál házmester, nem visit házmesterné. Bezzeg én is tapsolnék testvérkéimmal az első hónap, még biztatnám is: hulljatok, hulljatok, szép fehér csillagocskák! Borítások el az udvart, az utcát, a mezőt! Szaladnánk ki a kocsiszinbe, ott van még a kicsi szánkó, melyen apát húzták testvérkéi. Hopp, üljetek belé, gyerekek, megszánkóztatlak! De itt semmi örömöm benned, te szép fehér hó! A testvérkéim már szeretnének kiszaladni az udvarra. Hallották nagyapónál a falusi gyerekektől, hogy nekik nem köll ám drága gummilapda sem nyáron, sem télen. Nyáron marha-szörbül csinálnak lapdát s azzal — próbáltam én is — oly pompásan lehet lapdázni. Csak úgy puffan! Télen ott a hó, ez csak az igazi pompás lapda!

Azt hiszik szegény kicsi testvérkéim, hogy Budapesten is úgy van, mint falun. Hajrá, ki az udvarra; ha szűk az udvar, ki az utcára; ha ez is szűk, ki a mezőre! Hát csak eredjete, próbáljátok meg. Gyurjatok hólapdát itt az udvaron, jön mindjárt a házmester, ez a vén dörmögő medve (a házmestereket én mind olyan vén dörmögős medvéknek látom, még ha fiatalok is), felkerget a lakásba, hogy azt sem tudjátok, merre szaladjatok. Szeretnétek csuszkálni, ugy-e? Jól van jól csak meg ne lássa a rendőr bácsi. Nyugodjatok meg a sorsotokban, gyerekek, nem nektek hull ez a hó. Rab-madarak vagytok, az vagyok én is. Hej, ha átrepülhetném a hegyeket, erdőket, s leszállhatnék abba a kicsi faluba, hol minden gyerek jó pajtásom, hol a madáré is más! Látom a gyerekeket, hallom a hangjukat, amint jönnek ki az iskolából s egyszerre csak neki a hónap, lapdát gyurnak mind, fiuk, lányok; cseng a falu

nevetésüktől, sivalkodásuktól; biztatják egymást: a fejét, ott nem sántul meg! Mi meg itt kezet fogva, kettesével jövünk ki az iskolából, s hiába kerekedik lapdázó kedvünk: nem szabad. Azt mondják: csak az »utczagyerekek« állnak ki az utcára lapdázni. Uri gyerekeknek nem illik. Az legyen komoly s úgy sétáljon az utcán, mint egy öreg bácsi. Jól van, jól; úgy lesz, amint parancsolják. De hol az igazság? Mért nem szabad az nekem, ami szabad a falusi gyermeknek?

Látod, Árpád, látod, kedves kis falusi pajtásom: sirtál mikor a nyár végén elbucsuztam tőled. Azt mondtad: könnyű neked, te nagy városban lakol, van ott minden; de én szegény falusi gyermek vagyok. Tudom egy hét alatt elfelejtesz.

Nem volt igazad, Árpád. Lám, eszembe jutsz most is, amint hull a hó s irigyelnék, ha szabad volna az irigykedés. Oh, itt még irigykedni sem szabad, lapdázni sem, csuszkálni sem!

Hull a hó, az első hó s az én szívem olyan szomorú. Micsod az én szegény tanuló társammal? Egy hónapja már, hogy téli kabátot viselek s annyi gyerek jár még mindig vékony ruhában, rongyos cipőben. Akinek meleg sál van a nyaka körül, az már nem is szegény. Hónuk alá szorítják a könyvet, két kezüket bedugják a keblükbe, az ing alá, úgy szaladnak fel az iskolába, átfázva, köhögve. Ha én egy kicsit köhécselek, mindjárt nem eresztenek az iskolába, itatják velem a Margit-vizet. Hiába mondom: nem vagyok beteg, hogy azok a szegény fiúk mind jobban köhögnek, mégis iskolába járnak! Igazán szégyenlem magamat. De úgy kell neki lenni, hogy ezekre a fiukra otthon nem is vár meleg szoba. Hideg

szobában kelnek föl s szaladnak az iskolába melegedni. Az ám, csak hogy ha korán érkeznek, künn kell fagyoskodni az utcán. A kapu zárva. Az iskola-szolga nem nyitja ki fél nyolcz előtt. Én azt sehogy sem tudom megérteni, hogy miért nem nyitják ki a kaput, amint a gyermek megérkezik? Oh Istenem! Hiszen igaz hogy sok csintalan gyermek van köztünk, némelyik még a padokra is felugrál, sőt bukfenczet is vet a padok tetején, ami — azt mondják — nem illendő; de én meg azt hiszem, hogy lelketlenség azok előtt a vékony-ruhás gyerekek elöl elzárni a meleg szobákat. Nagy bűn lehet a csintalanság, de azt hiszem, hogy nagy bűn lehet a lelketlenség is. Ez talán még nagyobb annál is...

Azt mondhatom, hogy ami keserűségem volt eddig, azt mind a házmesterek és az iskolaszolgák okozták. Alig van köztük, aki goromba ne volna. Ha belőlünk durva goromba emberek lesznek, ezt a házmestereknek és az iskolaszolgáknak köszönhetjük. Ahány iskolában megfordultam, mindenütt azt tapasztaltam, hogy az iskolaszolgák nagyobb uraknak tartják magukat az igazgató-bácsiknál is. Ha egy kicsit sáros a lábunk, mindjárt felpofozással fenyegetőznek s a szegényebb fiukat fel is pofozzák. Amíg a tanító bácsik be nem jönnek, úgy viselkednek, mint ha ők volnának a tanítók s durván kiabálnak ránk: »Hé, hová mégy, hé? Megállj hé! No, mindjárt kapsz pofont, ebadta kölyke!« Irántunk urfiak iránt egy kicsit szelidebbek, de ez nekem nem öröm. Fáj szívemnek a különbség. Miért nem vagyunk egyformák? Miért van nekem jó meleg kabátom s miért nincs a szomszédomnak? S miért nincs két téli kabátom, hogy az egyiket oda adhatnám

annak a fiúnak, aki mindig kisírt szemmel, fölfagyott kézzel jő az iskolába?

Képzelem, ezek a szegény fiúk hogy megijedtek a hótul. Az első hótul. S úgy veszem észre, hogy ebben a fényes nagy városban sok, sok ezer gyermek éhez, fázik, rongyoskodik. Apától hallottam is nem egyszer, hogy nagy, rettentő nagy a nyomoruság Budapesten. S hogy a világ a feléről sem tud azoknak, akik éheznek, nyomorkodnak. Most is véletlenül belepillantottam az apa asztalán egy levélbe s bár ez sem szabad, végig olvastam. Azt írja egy uri asszony, hogy özvegyen maradt hat gyermekével. Semmijük sincs. Itt a tél. Meleg ruha nincs, fa sincs. Az utcái koldusnak könnyű, ez kiáll az utca sarkára, kinyújtja a kalapját s ez is, az is dob egy krajczárt bele. De ő uri asszony, ő nem állhat ki az utcára koldulni. »Oh, tegyen valamit érettem!... nem, a gyermekeimért, uram!«

Jaj Istenem, azt még igazán nem tudtam, hogy uri nyomoruság is van. Most már azt szeretném tudni, hogy a gazdag embereknek jó-e a szívük? Ha én gazdag volnék, mit nem cselekedném! De nincs egyebem, csak egy cserép »némám« s abban négy korona. Ez csak egy pár czipőre való. Csak az én iskolámban hány czipő kellene! Megáll az eszem, nem tudom, hogyan lehetne segíteni a nyomorultakon. Én csak látom, hogy hull a hó s érzem, hogy a szívem nagyon szomorú...

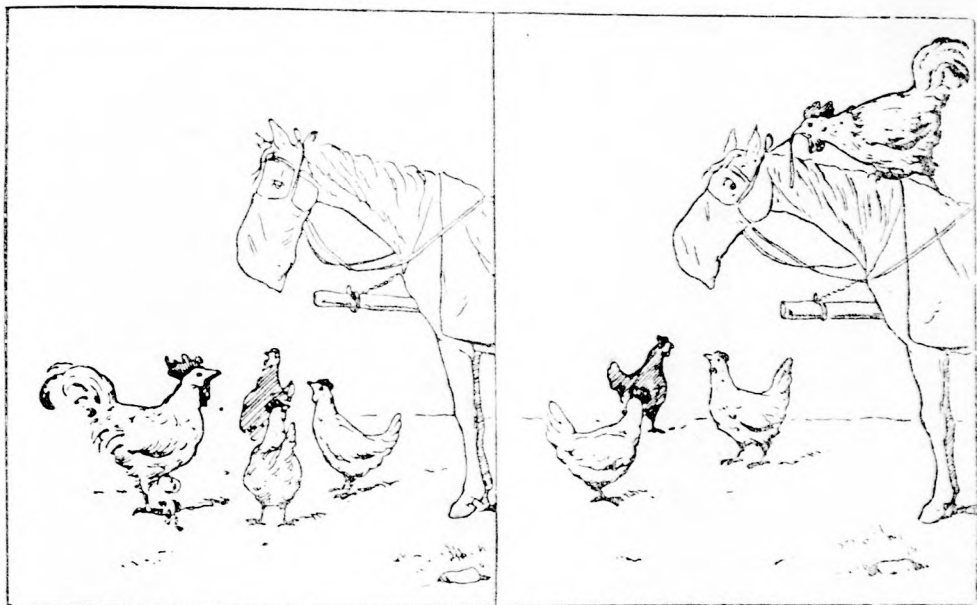
Benedek Elek.

Reggeltől
a lo
Ráfér b
enn
Kakas u
tyu
»Jaj de sa
a z

Kakas ur
für
Fenn ter
fejé
S míg a
vág
Im a tari
esik

A MUNKÁS LÓ ÉS A LOMHA TYUKOK.

Reggeltől estig fárad
a ló.

Ráfér biz' egy kis
ennivaló.

Kakas ur s néhány
tyuk kotyog ott:

»Jaj de szeretnénk azt
a zabot.«

Kakas ur — tudjuk —
fürgé legény:

Fenn terem a lóbuksi
fején,

S míg a rest tyukok
vággyva lesik,

Im a tarisznya földre
esik.

Igy veszi el a lomha
sereg

A munkás lótól a ke-
nyeret . . .

Kakas kukorit szem-
telenül,

Szegény ló busul szer-
telenül.

emmel,
y meg-
veszem
roiban
ongyos-
egyszer,
moruság
ól sem
kodnak.
az apa
szabad,
sszony,
ekével.
a nincs.
yű, ez
kalap-
ele. De
utczára
m! . . .

m tud-
. Most
gazdag
gazdag
nincs
abban
e való.
ellene!
hogyan
n csak
a szí-

Elek.

INDULÁS.

EGY napon így szólott a gyáros Palkóhoz:

— Édes fiam, itt becsülettel megállottad a helyet, jó lelki-ismerettel adom ki róla az írást. De ha igazán haladni akarsz a mesterségedben, pedig van hozzá talantomod, sohse érdd be azzal, amid van. Mindig a jobb után törekedjél. Már pedig azt csak a külföldön találod meg. Utaznod kell, hogy lásd, milyen kicsik vagyunk mi még és milyen nagyra kell még nőnünk, hogy akkorák legyünk, mint a külföldi nemzetek. Van már mesterség a kezekben, azzal utnak indulhatsz akár hova. Ha megbecsülöd a mesterségedet, az is eltart majd becsületesen. De azért nem hagylak magadra az idegenben sem. Bárha azt akarom, hogy a magad emberségéből juss előre, mégis egyengetni fogom az utadat és szemmel tartalak messziről is, mert derék fiu vagy, sok reményt fűzök hozzád. Ime itt egy ajánló-levél egy bécsi gyáros barátomhoz.

Ő majd befogad a gyárába. És itt van száz korona — erre is szükséged lesz bizonyosan.

Palkó elérzékenyülve vett bucsut jószívű pártfogójától. A pénzt gondosan elrakta a belső zsebébe — sohsem volt még ekkora bankója. Az édes apjánál látott egyszer ilyet aratás után. De az is felváltódott hamar apró ezüstre, rézre.

Hazament kiesi szobájába, elrakosgatta kevéske holmiját utazó-ládájába és elment sétálni, hogy még egyszer utazása előtt szétnézzen a kedves, szépséges Budapesten.

Barangolás-közben a Dunaparthoz ért. Mindig itt ödögött a legszivesebben. Órákig elnézte a széles hullámokat, amelyek méltóságos lassúsággal hömpölyögnek tova szakadatlanul, meg a két part végtelennek látszó palota-sorait, melyek úgy övezik körül a ragyogó folyamot, mint az aranygyűrű a gyémánt-követ.

De legnagyobb gyönyörűsége mégis csak a hajókban telt. Óriási gőzhajók usztak a víz közepén, fűrge propellerek siklottak

el köztük, mi potrohos tehe a vízbe süppedt képü, félmeztelen hordták ki-be a karu emelő-díriási terheke

Palkó a váll támaszkodva mindezt, de mulva egy fűsejü fiu állott Elnyütt, hegykalap volt rajta nek likain ugkált ki bozon mint ha vala dísz lett volna jének talpa volt a lábához hogy el ne ve a koczkás nád lami nagy terbertől kaphat bárha egy a fölgürte, mé hosszú volt. Sz csavargó form volt.

A csavargó szedett ki a zs nagy nyugalom gette. Aztán san fölsóhajtot

— Istenem,

Palkót ép kívánság. Meg szoljon:

— Hm! M nálnál, ha vol

el köztük, mint a gyíkok és a víz szélén potrohos teher-hajók himbálóztak mélyen a vízbe süppedve nehéz terhükkel. Barna képü, félmeztelen munkások sűrűve-forogva hordták ki-be a buzát és a kőpartról erős karu emelő-darvak nyultak a hajók fölé, óriási terheket emelve magasba.

Palkó a vas rácsnak támaszkodva nézte mindezt, de rövid idő múlva egy furcsa külsejű fiu állott melléje. Elnyütt, hegyes tetejű kalap volt rajta, amelynek likain ugy kandi-kált ki bozontos haja, mint ha valami sörte-disz lett volna. Czipőjének talpa spárgával volt a lábához kötözve, hogy el ne veszítse és a koczkás nadrágját valami nagy termetű embertől kaphatta, mert bárha egy arasznyira fölgűrte, még így is hosszú volt. Szóval igazi csavargó formájú fiu volt.

A csavargó tökmagot szedett ki a zsebéből és nagy nyugalommal eszegette. Aztán félhangosan felsóhajtott:

— Istenem, be jó volna egy ilyen hajó!

Palkót ép szíven találta ez a jámbor kívánság. Meg nem állotta, hogy ne válaszoljon:

— Hm! Meghiszem azt! És mit csinálnál, ha volna ilyen hajód?

A csavargónak fölragyogott a szeme.

— Hogy mit csinálnék? Elhajókáznék tul az Operenciás tengeren, harciba keveredném az ember-evő indiánusokkal, piff, paff, puff, legyőzném őket és én lennék ott a király!

— És olyan jó az ember-evők között királynak lenni?

— Meghiszem azt!

Ott nincsen se hideg, se rendőr. Ott ugy terem a datolya és a füge, mint itt az akácz-levél. És ott nincsenek kofák. Ott mindent ingyen adnak!

Palkó őszinte csodálkozással kérdezte:

— És honnan tudod te ezt olyan jól?

— Nagyszerű! Már hogy ne tudnám! Ilyesmit csak tud az ember! . . . Ha akarod, te leszel a hajón a kapitány. Én pedig a kormányos leszek. Nézd, az nagyon könnyű.

A csavargó két kézzel megfogta a vas rácsot és böles, oktató hangon szólott: (Lásd a képet a 380. lapon.)

— Látod, ez itt a kormány-kerék. Ha

erre rángatom, a hajó jobbra megy, és ha arra rángatom, akkor balra. Te vagy a hajós-kapitány; neked csak az a dolgod, hogy mindig belé kiabálj egy hosszú csöbe: Halló! Fűts! Halló! Gőz! Ugy-e milyen pompás?

IGAZI CSAVARGÓ FORMÁJU FIU VOLT.

Palkónak el köllött ismernie, hogy mindez igazán egyszerű. Sohsem hitte volna, hogy olyan egyszerű dolog a hajókázás. És még hozzá mindjárt hajós-kapitányságon kezdheti! Hálásan kérdezte:

- Hogy hívnak téged?
- Engem Sanyinak. És téged?

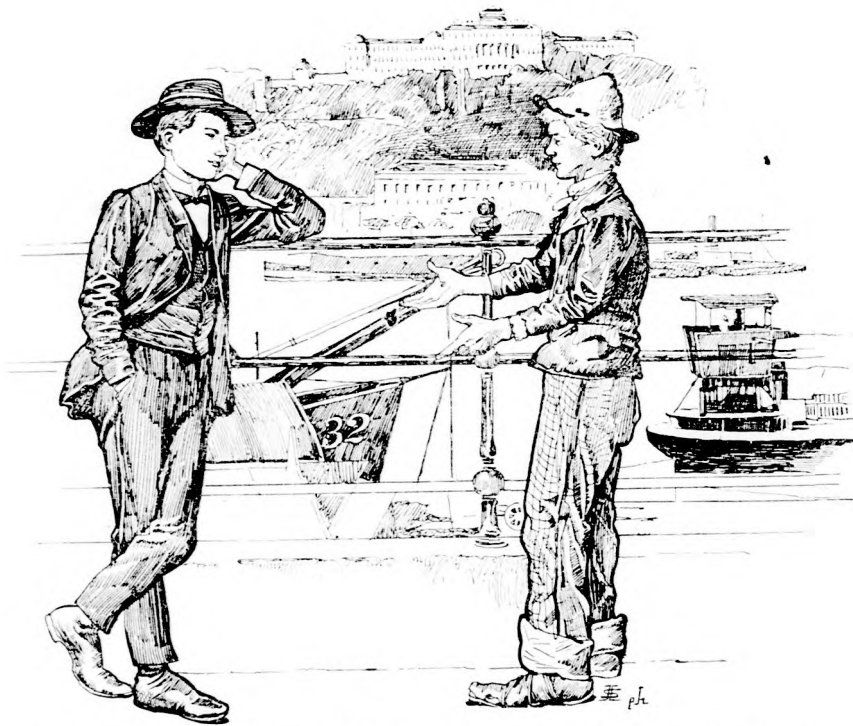
— Engem Kerekes Pálnak. De oda haza csak Palkónak neveznek.

— Jó, akkor én is Palkónak foglak nevezni!

— Hát Isten áldjon, Sanyi!

— Hova mégy?

— Haza, vacsorázni!

A CSAVARGÓ . . . OKTATÓ HANGON SZÓLOTT. (Lásd a 379. lapon.)

— Hiszen azért nem kell hazamenned! Fura! Hát te mindig hazamégy, mikor vacsorázni akarsz? Nézd, van itt még tök-mag elég. Ebből te is jóllakhatsz!

— Köszönöm szépen! És te megelégszel tökmaggal vacsorára?

A csavargó csodálkozva nézett rá.

— Hogy ne? Hiszen az a fő, hogy ne legyen éhes az ember.

— De különben is haza köll mennem, mert csomagolni akarok. Holnap reggel utazom Bécsbe.

A csavargó egyszerre elsomorodott.

— Elutazol? Akkor hát nem leszel

kapitány

oly szép l

Palkó i

— Biz

El kell u

Sanyin

Jókedvü

— Tu

— Va

— Pé

péncz?

— E

— Ne

jobb gőz

ahol én

én mega

lás! Csir

velem?

— J

velem h

gel indu

Elind

vasutat

sustorgo

hazaért

kapitány a hajómon... Istenem! Pedig oly szép lett volna az!

Palkó is bánatosan sóhajtott föl.

— Biz' az szép lett volna! No de hiába! El kell utaznom.

Sanyinak hirtelen kiderült az arca. Jókédvüen mondta:

— Tudod mit? Utazom én is!

— Van is neked pénzed ahhoz!

— Pénz? Hahaha! Hát minek ahhoz pénz?

— Ej! Hát a gőzös ingyen visz el?

— Nem is megyek én gőzösön. A legjobb gőzös a két lábam. Az ott áll meg, ahol én akarom és akkor indul, amikor én megadom a jelt. Nézd csak!... Indulás! Csinglingling! S-s-s-s!... Nos, jössz velem? Én téged is magammal viszlek!

— Jó! Együtt megyünk! De most jér velem haza, hálj meg nálam, holnap reggel indulunk!

Elindultak hazafelé és Sanyi egész uton vasutat játszott. Csöngetett, füttyölt és ugy sustorgott, hogy észre se vették, máris hazaértek.

REJTETT SZÓ.

P Jósika Miklós
Jókai Mór
Herczeg Ferencz
Rákosi Viktor.

A megfejtők név-sorából elsőnek kisorsolt kapja jutalom-nyereményül a következő művet:

„Tannenburgi Róza.“

Elbeszélés, írta Schmid Kristóf, átdolgozta Domaszty Ferencz; hat színes képpel, díszes kötésben.

APRÓSÁGOK A TERMÉSZET VILÁGÁBÓL.

A nap távolsága a földtől. Messzire, nagyon messzire van a nap a földtől, 149 millió kilométernyire. Hogy mily rengeteg távolság ez, azt igen érdekes példával világítja meg Flammarion, a híres párisi csillagász. Képzeljétek el — mondja a kiváló tudós — egy gyermeket, kinek olyan hosszú keze van, hogy innét elérne a napba és ott megégetné azt. A gyermek soha sem tudná meg, hogy megégette a kezét, mert 150 év telnék el, míg a fájdalom érzése kezén végig agyvelejéig jutna, azaz: míg valóban fájna neki égési sebe. A gyermek tehát időközben megöregedett és meghalt volna, anélkül, hogy csak sejtette volna, mi történt kezével.

Es gyors-vonattal tudjátok-e. hány év alatt juthatnánk fel a napba? 266 év alatt, vagyis annyi idő alatt, amelyben 7 emberi nemzedék hal meg.

*

Az okos majom. A majomról mindenki tudja, hogy nem csak több esze van mint a többi állatnak, hanem sokszor okos gondolkozását világosan ki is mutatja. Így Darwin, a híres angol természet-tudós elmond egy történetet, melyet ő szintén mástól hallott, s ez a történet mutatja, hogy sokszor a majom is úgy gondolkodik és cselekszik mint az ember. Egy afrikai majmot egy katonatiszt nagyon fel-

boszantott, de a szegény majom nem tehetett egyebet, mint hogy a fogát vicsoritotta a tisztre, valahányszor meglátta. Hanem történt egyszer, hogy a tiszt diszbe öltözve, fényes egyenruhájában ment ki sétálni. A majom a kapu mögé bujt, össze gyűjtött egy csomó port, vizet öntött rá, sárt készített s mikor csufolkodó ellensége a kapu előtt elhaladt, beföcskendezte sárral. Képzelt, milyen dühös lett a tiszt, amint elpiszkolt egyenruhájára és elrontott sétájára gondolt.

A majom pedig elszaladt ugrándozva és egész arczáról látszott az öröme, amit a sikerült boszún érzett. S ez a történet igaz, mert komoly, szava-hihető tudós szájából való, aki maga is szemtanúja volt az esetnek.

*

Az üstökösökről.

Ti még nem láttatok üstökös-csillagot, de bizonyára hallottatok már beszélni holmi hosszú farku csillagról, amely hébe-korba megjelen az égen ragyogva és széles farkával bebo-

ritja az eget, elhomályosítja a holdat és csillagokat. Azt is hallottátok, hogy ilyen üstökös-csillag láttára a babonás nép megremül és belőle háborut, pusztító betegségeket, világ végét és más hasonló szörnyü csapásokat magyaráz ki.

Pedig az üstökös nagyon ártatlan csillag és nem szolgált rá, hogy az emberek úgy megijedjenek tőle.

Csak olyan égi test az is mint a többi bolygó, amely a napkörül forog, avval a különbséggel, hogy a bolygó, mint a mi földünk is, szilárd anyagokból áll, az üstökös anyaga pedig finom levegő-könnységű gáz.

Az üstökös különböző nagyságu, s némelyiknek a farka több millió mérföldnyire elnyulik az égen. Némelyiket viszont csak messzelátóval lehet észre venni. Itt a képen azt a szép üstököst

AZ 1858-KI NAGY ÜSTÖKÖS.

láthatjátok, amely 1858-ban jelent meg nálunk és heteken át teljes pompájában szabad szemmel volt látható.

Kin
kek,
utczá
lyeken
a nép
gelne
mos-k
egym
fényes
kat, l
érdek
milye
nagyo
város
utczá
élete.
látját
kinai
Kan
egyik
kedő
Meg
szük,
is já
se vil
berko
omni
nem
az
akik
szánd
Sürü
melle
itt
lönbf
s min
ban
féle
nak,
mint
pesi-
árub
rolni,
Itt e
a má
harm

INNEN-ONNAN.

Kinai város utczája. Titeket, gyermekek, akik ismeritek a mi nagy városaink

utczáit, amelyeken nyüzsög a nép, csillognak a villamos-kocsik s egymást éri a fényes kirakat, bizonyára érdekel, hogy milyen valami nagyon idegen városnak az utczája, utczaielete. Itt van, látjátok, egy kinai városnak, Kantonnak, egyik kereskedő-utczája.

Meglehetősen szűk, de nem is jár benne se villamos, se bérkocsi, se omnibusz, hanem csak azok az emberek, akiknek vevő szándékuk van. Sűrűn egymás mellett állnak itt a legkülönbféle boltok s minden boltban csak egyféle árut árulnak, nem úgy mint a Kerespesi-ut nagy

áruházaiban, ahol mindent meg lehet vásárolni, amire az embernek szüksége van. Itt egyik boltban csupa porcellán-edényt, a másodikban elefántcsont-faragványokat, a harmadikban selyem-hímzéseket, a negye-

dikben mindenféle madár-tollat stb. árulnak. A boltok fölött hosszában felfüggesztve lógnak a czimtablák, s ezekre van írva a boltos és a boltjában megszerezhető árucikkek nevei.

Azért van hosszában felakasztva a tábla, mert a kinai felülről lefelé ír, nem mint mi: balról jobbra. Ezeket a boltokat követik a mézsáros boltok, melyeket már messziről meg lehet ismerni a kiaggatott nyuzott macskáról, kutyáról és hizlalt patkányról, a kinaiak kedves eledeleiről.

Igenis gyermekek, a kinainak csak olyan finom dolog a macska-és patkány-hus, mint az európainak a gyenge rántott csibe. Egy angol meséli, hogy mikor meg volt hiva ebédre valami kinai urasághoz, a második tál hus-étel na-

gyon gyanusnak tetszett előtte. Kinaiul nem tudott, de azért szerette volna valahogy megkérdeni a szomszédjától, egy kontyos kinai urtól, hogy miféle hus az ott a tálban. Egyszerre eszébe jutott

KANTON EGY UTCZÁJA.

valami; rámutatott a tátra és azt kérdezte a szomszédjától: »Miau, miau?« A kínai ránézett és mosolyogva válaszolta: »vau-vau!« Tehát a tálban nem macskahus volt, mint az angol hitte, hanem pincsi-pecsénye.

Szóval: Kínában nem csak a szegény malacz, birka, ökör és apró marha forog veszedelemben az ember vérengzése miatt, hanem a hü házőrző és a doromboló czirnos is.

MEGFEJTÉSEK ÉS MEGFEJTŐK.

A »KIS LAP« LXIII. köt. 22-ik számában közölt kép-rejtvény megfejtése:

„Nagyító üveg.“

Helyesen fejtették meg: Szerbák Irénke, Bihar Aladár, Gonda Mariska és Dezső, Bohus Gizike, Nagy Lenke, Vicza és Ernő, Negró Mariska, Rieger Sarolta és Aladár, Blau György, Werner Janka és Margit, Borhy Margit, Szentirmai Imre, Buzás Miklós, Masjon Márta és Vili, Weil Iluska, Feilitzsch Cecile, Flór Annicza, Plotényi Zseni, Blau testvérek, Pap Lilike és Gizike, Szabó Benő, Milutinovits Corinna, Weinhardt M., Haitsch Emmy és Ella, Herzog Dóra, Vilma és Dezső, Pap Irmuska és Zsigi, Bleuer Pali, Bibel Liszka, Schwarz Emmy, Pesztalics Laczika, Szemere Margit és Viola, Madár Gizike, Mérey Dalma, Kurschák Ferenczke és Piroska, Kun Erzsike, Sinkovits Ilma, Engel Magda, Pál és Mariska, Kövér Jánoska, Albert Zoltán és Józsa, Kabdebó Hajnalka és Elemér, Fráter Iván, Hacker István, Spiegel Gyula, Szemző István, G. Hunyady Ferencz, Véghegyi Lajoska, Szüts testvérek, Magyar Ambrus, Szabó Ilonka, Prepeliczay Jenő (részben), Kárpáti Zoltán, Stark Anna, Marton Pista és Ilonka, Monoszlay-Kuthy Béla, Geréb Andor, Tolnai Sándor, Harangi Klárka, Vörösmarthy Ida, Klein Frigyes, Keleti Károly, Pasiut Endre és László.

A jutalom kisorsolása szabályszerűen megtörténvén, nyertes lett *Weil Iluska Komáromban*, kinek a jutalom-könyvet (*Leány-történetek*) Elbeszélések, az ifjuság számára írta *Halden Erzsébet*; négy szín-nyomatu képpel, diszes kötésben) a kiadó-hivatal megküldi.

*

A »KIS LAP« LXIII. köt. 21-ik számában közölt rejtvény megfejtését beküldték még: Gonda Dezső és Mariska, Nagy Lenke, Vicza és Ernő, Bruckner Ernő, Véghegyi Lajoska, Szentirmai Imre, Masjon Márta és Vili, Flór Annicza, Ghimessy Lajos, Weinhardt M., Herzog Dóra, Vilma és Dezső, Weross Margit és Ákos, Markovits Sárka, Kogler Nóra, Klein Ilonka, Pongrácz Vilma, Weiser Arthur és Erzsike, Perl Erzsike, Pap Anna, Blau Ernő, Kállay Helén.

FORGO BÁCSI POSTÁJA.

Vida Pista. Ha meglesed azt a fehér hollót s megtudod a fészket, inkább förtéllyal szerezd, de ne ejtsd meg. Tapasztalt vadász ember ismeri ennek a mólját. Így aztán végre sokan láthatnánk ilyen fölöttébb ritka madarat. Ha ugyan nem csalódtál s nem hótul megesett varjut láttál. Kíváncsian várom soraidat. — **Tolnai Sándor.** Besoroztam. — **Harangi Klárka.** Ha sokat mozogsz a szabad levegőn, holapdázol s kocsolyázol, ki is kerülöd azt a leselkedő kanyarót — **„Anyá mesél“.** Olvasás után szólok. — **Mama.** A nyári divatot télen s megfordítva: a téli divatot nyáron komponálják. Így van ez a pünkösdi és karácsonyi elbeszélésekkel is. Levél megy. — **Kövér Jánoska.** Már jobb ajánlót nem is kereshetel magadnak, mint a te Miczi nénédet, aki kedves emlékemben él, bátor most nagy lánnyá serdült. Örömet fogadlak téged is a »Kis Lap« zászlaja alá, mint egykor Miczit. Mindkettőtökét szívesen köszöntelek. — **Szüts Elluska.** Meg fog jelenni. — **Flór Annicza.** Ismered ezt a francia darabot: »*La joie fait peur*?« (Az öröm ijeszt.) Bizony, én is félek a kedves ígért béváltásától, mert semmikép sem szolgáltam rá a te külön halálra. — **Blau György.** Ügyesen szerkesztett s jóleső olvashatósággal, csinosan leírt rejtvényednek sorát ejtem. — **„A kanári halála.“** Nem való a »Kis Lap«-ba. Különbö a régi *Virág Benedek* s az újabb *Kiss József* szép versekben emlékeztek már meg róla. Csak a szebbnek volna joga a közlésre. — **Etelka néni.** Olvasás után. — *Több levélről a jövő számban.*

JÓ SZÍV.

Az »Ingyen tej« egyesületnek: *Tuczentaller* Aurélka 2 kor., *Schwarz Emmy* 1 kor., *Hauser* Aranka 2 kor.

Az Ég áldása legyen a kegyes adakozókon!

F. b.

Társ-szerkesztő ROBOZ ANDOR.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Budapest, Kerepesi-ut, 54. sz., Athenaeum-épület.
Nyomatja a kiadó-tulajdonos: Athenaeum irodalmi és nyomdai r. társulat Budapesten.

Ka

legalkalmasan
szellemi táp
az alább fel
tartalmuknál
áldozatokat

Az „A

r.-társulat ki
jelentek meg
valamint mir

Aesopus

Prózaí átdo
Diszes vászo

Apróbb gy

ses mesék.
eredeti rajza

A rabszolg

kai rabszolg
Kalandok. M
és May után
diszkötésben

Athenaeum

Benedek El
csinos kötés

1. A honfogl
2. Madármesé
3. Pasztormes
4. Vidám mes
5. Csodamesél
6. Virágmesél
7. Mesék és n
8. Krisztus le
9. Hetedhét or
10. Apró mesék
11. Katona me

Az ifju Ana

országban. A
Barthelémy
számára szer
Ára vászonk

Karácsonyi ajándéknak

legalkalmasabb a könyv, mert nemcsak hogy szórakoztat, hanem tanít, nemesít és szellemi táplálékot nyújt, miért is a karácsony küszöbén felhívjuk kis olvasóink szülőit az alább felsorolt könyvekre, melyek mind elsőrangú szerzők által íródtak, s így belső tartalmuknál fogva melegen ajánlhatók. A külső kiállításra pedig a kiadótársulat anyagi áldozatokat nem kímélt, hogy kiváló díszű és olcsó könyveket hozzon forgalomba.

Az „**ATHENAEUM**” irodalmi és nyomdai kiadótársulat kiadásában a következő elsőrangú **ifjúsági iratok** jelentek meg, melyek ugy a **kiadó-társulatnál** (Budapest, VII., Kerepesi-út 54. sz.) valamint minden könyvkereskedésben kaphatók.

Aesopus. Tanulságos mesék.

Prózai átdolgozás. Számos fametszetű ábrával. Díszes vászonkötésben ..... 2 kor 40 fill.

Apróbb gyermekmesék. Függetlenül: Dalok és verses mesék. *Gyulai Páltól, Szemlér Mihály* eredeti rajzaival. Ára kötve ..... 2 kor.

A rabszolga karaván. Számos képpel. Rajzok az afrikai rabszolgavadászok ellen vívott harcokból. Kalandok. Népszerű leírások. Falkenhorst és May után átdolgozta: *Árközy Rikárd*. Ára díszkötésben ..... 4 kor. 80 fill.

Athenaeum mesekönyvtára. Irta *Benedek Elek*. Számos képpel. Ára kötetenként csinos kötésben ..... 1 korona.

Eddig megjelentek:

1. A honfoglalás meséi.	12. Mondák és legendák.
2. Madármesék.	13. Kalandos mesék.
3. Pasztormesék.	14. Székelyföldi mondák és mesék.
4. Vidám mesék.	15. Állat mesék.
5. Csodamesék.	16. Bohókás mesék.
6. Virágmesék.	17. Világszép mesék.
7. Mesék és mondák.	18. Tündésmesék.
8. Krisztus legendák.	19. Óriások és törpek.
9. Hetedhét ország ellen.	20. A tatárjárás mondái és egyéb mesék.
10. Apró mesék.	
11. Katona mesék.	

Az ifju Anacharsis utazása Görögországban. A Krisztus előtti század közepén. Barthelémy után az érettebb magyar ifjúság számára szerkeszté *Hanthó Lajos*. Képekkel. Ára vászonkötésben ..... 3 kor. 60 fill.

Magyar Mese- és Mondavilág.

A magyar nemzet ezeréves meseköltése. Meséli *Benedek Elek*. A képeket rajzolta *Széchy Gyula*. Öt kötetben. Minden kötet ára pompás díszkötésben ..... 6 kor.

Csudaszép mesék. Meséli *Benedek Elek*. Remek kiállítású nagyalaku képeskönyv. Tizenhárom nagy színnyomatu képmellékettel. Ára díszes kötésben ..... 10 korona.

Jánoska. Az aranygyűrű. A paradicsom. Elbeszélések az ifjúság számára. Irta *Benedekné Indali Etelka*. Sok szép képpel. Ára vászonkötésben ..... 3 kor.

Kornyáti Békés Gáspár, a nagy államférfiu. Történeti elbeszélés. A magyar ifjúságnak írta *Böngérfi János*. Tizennégy képpel. Ára vászonkötésben ..... 3 kor.

Kolumbusz Kristóf élete és Amerika felfedezése. Elbeszélte *Colon Fernand*. Kolumbusz Kristóf fia. A szövegbe nyomott számos ábrával. Ára kemény kötésben ..... 3 kor.

Kétezer év előtt, vagy egy római ifju kalandjai. Irta: *Church A. J.* Angolból fordította: *Hegedüs Pál, Adrien Marie* 12 képpel díszítve. Ára díszes félvászonkötésben ..... 4 kor.

Az utmutató. Irta: *Cooper*. Fordította: *Dr. Pallagi Gyula*. 4 színes képpel. Ára kötve ..... 3 kor.

Donászy Ferencz munkái az ifjuság részére:

Buda hőse. Regényes korrajz Budavár visszafoglalása idejéből. Számos finom kivitelű korhű képpel. Ára pompás díszkötésben ..... 9 kor.

Egy magyar Diák élete Mátyás király korában. Történelmi elbeszélés az ifjuság számára. Előszóval ellátta *Szilágyi Sándor*. Számos finom kivitelű korhű képpel. Ára díszkötésben 7 kor.

Relytélyek a történelemből.

Elbeszélések az ifjuság számára. Számos finom kivitelű képpel. Ára pompás díszköt. .... 7 kor.

Villámsugár. Indián történetek a messze nyugatról. Gazdagon illusztrálva. Pompás díszkötésben ára ..... 7 kor.

Életünket és Vérünket. Az ifjuság számára. Számos finom kivitelű képpel. Ára díszkötésben ..... 9 kor.

Tholdi Miklós. Regényes korrajz Nagy Lajos idejéből. Az ifjuság számára. Előszóval ellátta *Szilágyi Sándor*. Számos korhű képpel. Ára díszkötésben 7 kor.

Az Aztékok kincse. Számos finom kivitelű képpel. Ára pompás díszkötésben ..... 8 kor.

Szigetvár és Eger hősei. Regényes korrajz a XVI. századból. Számos finom kivitelű korhű képpel. Ára pompás díszkötésben ..... 7 kor.

Forgó bácsi könyvtára. 8—12 éves gyermekek számára. Eddig 17 kötet jelent meg, melyek egyenként díszes vászonkötésben 1 K. 60 fill.-ért kaphatók. A 17 kötet a következők:

- I. **Nelli** és elbeszélések a kandalló mellett számos képpel.
- II. **A kakuk-óra.** Egy lyukas hatos története és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- III. **Kis mesekönyv.** Grimm-testvérek gyűjteményéből. Valogatott mesék számos képpel.
- IV. **Kis szindarabok** gyermekelődásokra. Számos képpel.
- V. **Aesopus tanulságos mesél.** Számos képpel.
- VI. **Berti és Berta** vagy a hűség és szeretet győzelme. Számos képpel.
- VII. **Matyi és Peti** vagy az élet egy koralszigeten. Számos képpel.
- VIII. **Az aranyhegy** és a kolibri madár. Számos képpel.
- IX. **Francia tündérmesék.** Számos képpel.
- X. **Két karácsonyest** és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XI. **Roszsont Ferke** kalandjai vizen és szárazon. Számos képpel.
- XII. **Czlrmos czicza** naplójából és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XIII. **Regék a görög hajdankorból.** Elmeséli: **Szidi néni.**
- XIV. **Ida néni** Kis elbeszélések. Számos képpel.
- XV. **A titok.** A városi vendég. A piros kendő. Számos képpel.
- XVI. **Mit beszélnek** a harangok és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XVII. **A két testvér** és egyéb elbeszélések. Számos kép.

Eredeti magyar gyermek és népmesék. Egybeállította **Radó Vilmos**. A képeket rajzolta **Szemlér Mihály**. Ára képes papírkötésben 3 korona. Díszes vászonkötésben ..... 4 kor. 80 fill.

Hoffmann Ferencz közkezdveltségű ifjúsági iratai.

1. A tengeren túl.	22. Az inka kincse.
2. Vidor Ferkó.	23. Egy fedél alatt.
3. A milliomos.	24. Egy levél a szent-írásból.
4. A bűnhődés.	25. Hűség és álnokság.
5. A becsület utja.	26. Ki mint vet, úgy arat.
6. A milyen az ur, olyan a szolgálja.	27. Kiralyti.
7. A szokás hatalma.	28. Loango.
8. Tiszteld atyádat és anyádat.	29. Mylord Cat.
9. A becsületszó.	30. Próbák.
10. A belgolandí fiu.	31. Szegény és gazdag.
11. A hű szív.	32. Mindenki a saját szerencséjének kovácsa.
12. A jó tett is meghozza kamatait.	33. A hol legnagyobb a veszély, legközelebb a segély.
13. A két hű barát.	34. Az árvák.
14. A magas északon.	35. A lutszat esal, az igazság győz.
15. A megtért.	36. Negerélet.
16. A munka jutalma.	37. Külső fény és belső érték.
17. A szenvedések iskolája.	38. A ki mer az nyer.
18. A testvérek.	39. Testvéri szeretet.
19. Anyai szeretet.	40. Áldás a jöjtetten.
20. Az életbiztosítás.	41. Gyermeki szeretet.
21. Az igazság napfényre jó.	

Ára egy-egy kemény kötésbe kötött s négy csinos képpel ellátott kötetnek ..... 1 korona.

Stanley utazásai, kalandjai és felfedezései Afrikában. Stanley eredeti művei alapján Burdó életrajzi vázlatának felhasználásával. Irta: **Jankó János**. Számos képpel és egy térképpel. Ára kötve 4 K.

Hetedhét országból. Mesegyűjtemény. Irta: **Kemény Kálmán**. Ára pompás díszköt. 4 kor. 80 fill.

Gyermekmesék. Új kiadás. — Grimm Testvérek után **Halász Ignác**. Ára kötve ..... 3 kor.

Tengro
Mesel
Ára

A hős
Angol
kiadás

Kis L
3 k
ben á

Franc
ditott
ben

Rüstig
már
átdolg
94 ké

Derék
után
Donás
szines

Gyerm
számá
fordít
Goró
kötésb

Grönl
eredet
Dr.
díszit

Régi t
képes

Derült
böl. K

Lázac
ság
Valód
mára
kötve

Tengeren innen, tengeren túl.

Mesekönyv képekkel. Irta: *Kemény Kálmán*.
Ára díszkötésben ..... 6 kor.

A hősök. Görög tündérmesék gyermekek számára. Irta: *Kingsley Károly*. Angolból fordította: *Pulszky Agost*. Második kiadás. Ára vászonkötésben ..... 5 kor.

Kis Lap a legjobb gyermekújság. Hatvan kötetben. Régibb kötetek ára kötve 2 korona. XL—LX k. ára díszes vászonkötésben 6 korona.

Francia diákélet. Számos képpel. Irta: *Laurie André*. Fordította: *Hegedüs Pál*. Ára díszes vászonkötésben ..... 6 korona.

Rüstig Zsigmond, a brémai kormányos. *Uj Robinson*. *Marryat* kapitány után a magyar ifjúság számára átdolgozta *Dr. Kürpáti Károly*. 4-ik kiadás. 94 képpel. Ára vászonkötésben ..... 4 kor.

Derék Ferkó története. *Marryat* kapitány után a magyar ifjúság számára átdolgozta *Donászy Ferencz*. Öt színnyomatu képpel és színes borítókkal. Ára vászonköt. 2 K 40 fill.

Gyermeksziv rejtelmek. Elbeszélések az ifjúság számára. Irta: *Montgomery Florence*. Angolból fordította: *Rauschmann Cecil*. Új képes kiadás. *Goró Lajos* eredeti rajzaival. Ára díszes vászonkötésben ..... 3 kor. 20 fill.

Grönlandon át hóczipőn. *Fridtjof Nansen* eredeti műve alapján írta a serdüül ifjúságnak *Dr. Jankó János*. Számos eredeti ábrával díszítve. Ára kötve ..... 3 kor.

Régi tündérmesék. Irta: *Orczy Emma* bárónő. Pompás képes mesekönyv. Ára díszkötésben ..... 4 kor.

Derült világ. Irta: *Gauss Viktor*. Képek és elbeszélések a természetből. Kisebb gyermekek számára. Ára kötve 5 K.

Lázadó hajósnép viszontagságai a csöndes tengeren.

Valódi történet. Számos képpel. Az ifjúság számára írta és rajzolta *Györök Leo Gy*. Ára kötve ..... 3 kor.

Gyula bácsi, a mesemondó.

Pompás képes mesekönyv. *Löschinger Hugó* eredeti rajzaival. Ára díszkötésben ..... 6 korona.

A tarka könyv. Irta: *Hoffmann Ferencz*. Százötven erkölcsi elbeszélés. 4. javított kiadás. 14 eredeti színes képpel. Ára vászonkötésben ..... 4 kor 80 fill.

Homeros az ifjúság számára. *Odyssea*. Átdolgozta: *Havas Adolf*. — *Iliás*. Átdolgozta *Geréb József*. Preller tizenkét eredeti képével. Ára kötve ..... 3 kor. 60 fill.

A Mesztiz és még három elbeszélés Észak- és Dél-Amerikából. Az ifjúság számára írta: *Pajeken J. Frigyes*. Négy színnyomatu képpel. Ára díszköt. 4 kor. 80 fill.

Mitaha Sa, a puskaporképü.

Elbeszélés Észak-Amerika nyugoti vidékéről. Az ifjúság számára írta: *Pajeken J. Frigyes*. Nyolcz nagy képpel. Ára díszkötésben 6 kor.

Az Olympos. Görög-római mythologia. Függelékül a germán népek istentana. Serdülebb fiúk és leányok számára. *Petiscus* nyomán szerkesztette *Dr. Geréb József*. Második átdolgozott kiadás. 69 képpel. Ára füzve 5 kor., díszes vászonkötésben 7 korona.

Ujvári Miklós, az uj Robinson.

Képekkel. Irta: *Radó Vilmos*. Ára díszes vászonkötésben ..... 3 kor. 60 fill.

Robinson Crusoe története.

Az eredeti elbeszélés nyomán gyermekek számára átdolgozta: *Radó Vilmos*. Ára képes papirkötésben 2 kor. 40 fill., díszes vászonkötésben ..... 3 kor. 60 fill.

Repülőgépen a holdba. Irta: *Makay István*. Ára díszes vászonkötésben ..... 4 kor.

Mesék és regék. Irta: *Vilma néni*. Előszóval ellátta *Forgó bácsi*. Számos képpel. Ára vászonköt. 2 K. 40 fill.

Ujabb mesék és regék. Irta: *Vilma néni* (Popper Vilma.). 4 képpel. Ára vászonkötésben ..... 2 kor.

Idegen népek közt messze földön.

Leírások és életképek kiváló utazók leírásaiból, számos fametszetű ábrával. Összeválogatta *Dr. Simonyi Jenő*. Ára kötve 4 kor., díszes vászonköt. 5 K. 60 fill.

A mi Gázsink. Egy gyermek életéből. Számos képpel. Irta: Szöllősy A. Bemutatja *Forgó bácsi*. Ára díszkötésben színes táblával ... 3 kor. 20 fill.

Tannenburgi Róza. Irta *Schmid Kristóf*. Átdolgozta *Dondózy Ferencz*. Hat színes képpel. Díszkötésben ... 2 kor. 40 fill.

Genovéva. Irta: *Schmid Kristóf*. Hat színes képpel. Ára díszkötésben ... 2 K. 40 fill.

Vámbéry Ármin utazásai Ázsiában. Az ifjúság számára átdolgozta: *Radó Vilmos*. 2-ik bővített és számos ábrával díszített kiadás. Ára kötve 3 kor. 60 fill.

A keresztes hadak története. Középkorú krónikákból összeállította: *De Wittné Guizott Henrietta*. Franciaából fordítva. Számos fametszetű ábrával. Ára kötve 3 kor., díszes vászonkötésben ... 4 kor.

8-14 éves gyermekek számára.

Schmid Kristóf közkedvelt ifjusági iratai. Mindegyik kötet ára egy képpel, díszes vászonkötésben ... 1 kor. 40 fill.

1. Piros tojások.	11. Paulina. A kalaszszedő leány.
2. MATHILD és Vilma. Irta.	12. Talheim Etelka. A karthauzi kolostor.
3. A virágkosárka.	13. Virágkedvelők. Reinhold Tófor.
4. Eichenfels Henrik. A kanári madar.	14. Klára. A rózsató.
5. Tanulságos beszélgetések.	15. Timót és Philemon. A dragakövek.
6. Tannenburgi Róza. A hatal remete.	16. Nándor.
7. Eustachius. Márton. a hegyi lakos.	17. Jozafát. A fülemile.
8. A jó Fridolin és a gonosz Detrik. Wolfsbühl melletti kápolna.	18. A piros és fehér rózsák. A rajnai vizár.
9. A jó Orzse. A komlóvirág.	19. A vadon virágai. Lajos Anzelmo.
10. A barányka. A galambocska.	20. Schmid Kristóf életrajza. Színjátékok.

A kurucz király. Történeti elbeszélés. Irta: *Tóth Sándor*. *Pataky László* eredeti rajzaival. Ára kötve 3 K.

Kurucz krónikák. Elbeszélések II. Rákóczy Ferencz korából. Irta: *Tóth Sándor*. *Pataky László* rajzaival. Ára kötve ... 3 kor.

Leányoknak kiválóan alkalmas ifjusági iratok.

Tündérmesék a való életből. Irta: *Ambrozovics Meszlényi Ilona*. Képekkel. Ára díszkötésben ... 6 kor.

A csodaszép baba kalandjai. Irta: *Cosmar A.* Németből fordította: *Sárosi Bella*. 6 szép színes képpel. Ára díszkötésben ... 4 kor. 80 fill.

FIATAL LEÁNYOK REGÉNYTÁRA.

Katalin. Regény fiatal leányok számára. Irta: *Benedek Elek*. Ára díszkötésben 6 kor.

Pipiske. Regény fiatal leányok számára. Irta: *Szabóné-Nogáll Janka*. Ára díszkötésben ... 6 kor.

Legkisebb leány. Regény fiatal leányok számára. Irta: *Gaál Mózes*. Ára díszkötésben ... 6 kor.

Három leány története. Regény fiatal leányok számára. Irta: *Gyarmathy Zsigáné*. Ára díszkötésben ... 6 kor.

Hajnalka. Regény fiatal leányok számára. Irta: *Ambrozovics Meszlényi Ilona*. Ára díszkötésben ... 6 kor.

Az Urmándyak kincse. Regény fiatal leányok számára. Irta: *B. Büttner Lina*. Ára díszkötésben ... 6 kor.

Két szív. Regény fiatal leányok számára. Irta: *Andor József*. Ára díszkötésben 6 kor.

Magyar nők. Irta: *Gaál Mózes*. Képekkel. Ára vászonkötésben ... 6 kor.

Vadrózsa. Elbeszélés jó kis leánykák részére. Irta: *Giese Mártha*. Németből fordította *Sárosi Bella*. Szép képekkel Ára 3 kor.

Erdélyország, tündérország. Mesék, apróknak, serdülteknek. Irta: *Gyarmathy Zsigáné*. Képekkel. Ára díszkötésben ... 3 kor.

Leánytörténetek. Elbeszélések. Irta: *Halden Erzsébet*. Négy színnyomatu képpel. Pompás díszkötésben ... 4 kor. 80 fill.

Kis gazdasszony. Egy leányka naplójából. Serdülő leánykák számára. Irta: *Szabóné Illésy Pirooska*. Ára angol vászonkötésben ... 4 kor.

A tűzhely körül. Elbeszélések az ifjúság számára. Irta: *Tóth Pál* felsőbb leányisk. igazgató. *Goró Lajos* nyolcz eredeti rajzával. Ára félvászonkötésben 3 kor. 60 fill., díszes vászonkötésben ... 4 kor. 40 fill.